

عنوان مقاله:

ارزیابی مصرف سیلیس با مقدار و تقسیط نیتروژن بر صفات زراعی و مقاومت به ورس در برنج (*Oryza sativa* L). رقم طارم هاشمی

محل انتشار:

دهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

عبدالحسین صدقی - کارشناس ارشد زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائمشهر

حمید رضا مبصر - استادیار گروه زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائمشهر

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی مقادیر سیلیس و نیتروژن و تقسیط نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد و استحکام بوته به ورس، آزمایشی در شهرستان جویبار در سال 1385 به صورت کرت های دو بار خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در 3 تکرار اجرا گردید. دو سطح مقدار نیتروژن 38 و 69 کیلوگرم در هکتار به عنوان عامل اصلی و دو سطح مقدار سیلیس 250 و 0 کیلوگرم در هکتار عامل فرعی بود و عامل فرعی- فرعی شامل چهار نحوه تقسیط نیتروژن بود که در چهار مرحله رشد گیاه تقسیط شد. نتایج نشان داد که مصرف سیلیس سبب کاهش تعداد روز تا مراحل ابتدای پنجه دهی، 50 درصدگلهی، ظهور خوشه آغازین و رسیدگی کامل شد. مصرف نیتروژن تا 138 کیلوگرم در هکتار موجب کاهش معنی دار تعداد خوشه در مترمربع، درصد خوشه چه های پر شده، وزن هزار دانه و ح رکت خمش شد. حرکت خمش با مصرف سیلیس کاهش یافت که به تبع آن بر درصد خوشه چه های پر شده افزوده گردید، اما وزن هزار دانه کاهش داشت. مصرف نیتروژن به نسبت 25 تا 33/33 درصد در مراحل ابتدای پنجه دهی، ظهور خوشه آغازین و خوشه دهی کامل به ترتیب سبب افزایش تعداد پنجه در کپه، طول خوشه و درصد خوشه چه های پر شده گردید. مصرف نیتروژن به نسبت مساوی در چهار مرحله رشد گیاه یعنی 5 روز بعد از نشا کاری، ابتدای پنجه دهی، ظهور خوشه آغازین و خوشه دهی کامل موجب افزایش وزن هزار دانه و کاهش حرکت خمش یا ورس شد. اثرات متقابل سه عامل بر هیچ یک از صفات مورد مطالعه اثر معنی داری نداشت.

کلمات کلیدی:

برنج، سیلیس، نیتروژن و حرکت خمش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/299228>

